

Textele Studiilor Biblice

Trim. III, 2018

Faptele apostolilor

Cuprins:

<i>Studiul 1</i>	2
Îmi veți fi martori.....	2
<i>Studiul 2</i>	4
Cincizecimea.....	4
<i>Studiul 3</i>	6
Viața în biserica primară.....	6
<i>Studiul 4</i>	9
Primii conducători ai bisericii.....	9
<i>Studiul 5</i>	14
Convertirea lui Pavel.....	14
<i>Studiul 6</i>	16
Lucrarea lui Petru.....	16
<i>Studiul 7</i>	20
Prima călătorie misionară a lui Pavel.....	20
<i>Studiul 8</i>	23
Adunarea bisericii din Ierusalim.....	23
<i>Studiul 9</i>	25
A doua călătorie misionară.....	25
<i>Studiul 10</i>	29
A treia călătorie misionară.....	29
<i>Studiul 11</i>	32
Arestarea în Ierusalim.....	32
<i>Studiul 12</i>	35
Întemnițarea în Cezareea.....	35
<i>Studiul 13</i>	38
Călătoria la Roma.....	38

Îmi veți fi martori

Textul de memorat: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Faptele apostolilor 1:8)

Duminică, 1 iulie – Restabilirea lui Israel

1. **Faptele 1:6,7;** 6. Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?”
7. El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.

Luca 24:25; Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!”

Luni, 2 iulie – Misiunea ucenicilor

2. **Faptele 1:8;** Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”
3. **Luca 24:44-48;** 44. Apoi le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.”
45. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.
46. Și le-a zis: „Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învie a treia zi dintre cei morți.
47. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.
48. Voi sunteți martori ai acestor lucruri.

Marti, 3 iulie – El va veni iar

4. **Faptele 1:9-11;** 9. După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.
10. Și, cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb
11. și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

Deuteronomul 19:15; Un singur martor nu va fi deajuns împotriva unui om, ca să adeverească vreo nelegiuire sau vreun păcat oarecare; un fapt nu va putea fi întemeiat decât pe mărturia a doi sau trei martori.

Miercuri, 4 iulie – Pregătirea pentru Cincizecime

5. **Faptele 1:12-14;** 12. Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.

13. Când au ajuns acasă, s-au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov.
14. Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.

Joi, 5 iulie – Ucenicul al doisprezecelea

6. **Faptele 1:21-22;** 21. Trebuie deci ca, dintre cei ce ne-au însoțit în toată vremea în care a trăit Domnul Isus între noi,
22. cu începere de la botezul lui Ioan până în ziua când S-a înălțat El de la noi, să fie rânduit unul care să ne însoțească drept martor al învierii Lui.

Faptele 1:23-26; 23. Ei au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iust, și pe Matia.

24. Apoi au făcut următoarea rugăciune: „Doamne, Tu care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată-ne pe care din acești doi l-ai ales

25. ca să ia loc în slujba și apostolia aceasta, din care a căzut Iuda ca să meargă la locul lui.”

26. Au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Matia, care a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.

Cincizecimea

Textul de memorat: „Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.” (Faptele apostolilor 2:32,33)

Duminică, 8 iulie – Venirea Duhului

1. **Faptele 2:1-3**; 1. În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.
 2. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.
 3. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.

Luni, 9 iulie – Darul limbilor

2. **Faptele 2:5-12**; 5. Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer.
 6. Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.
 7. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: „Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni?”
 8. Cum, dar, îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?
 9. Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia,
 10. Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, iudei sau prozeliți,
 11. crețani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!”
 12. Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții: „Ce vrea să zică aceasta?”

Marti, 10 iulie – Cuvântarea lui Petru

3. **Faptele 2:17**; „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!

Ioel 2:28; După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise, și tinerii voștri vor avea vedenii.
4. **Faptele 2:22-32**; 22. Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți;
 23. pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.
 24. Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-I legăturile morții, pentru că nu era cu puțință să fie ținut de ea.
 25. Căci David zice despre El: „Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.
 26. De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde:
 27. căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea.

28. Mi-ai făcut cunoscut căile vieții și Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față.”
29. Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.
30. Fiindcă David era proroc și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie,
31. despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuința morților și trupul Lui nu va vedea putrezirea.
32. Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui.

Miercuri, 11 iulie – Înălțarea (proslăvirea) lui Isus

5. **Faptele 2:33-36**; 33. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.
34. Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea,
35. până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.”
36. Să știe bine, dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.”

Joi, 12 iulie – Cele dintâi roade

6. **Faptele 2:38**; „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.
7. **Faptele 2:38,39**; 38. „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.
39. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.”

Viața în biserică primară

Textul de memorat: „Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.” (Faptele apostolilor 2:46,47)

Duminică, 15 iulie – Învățătură și părtășie

1. **Faptele 2:44,45**; 44. Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște.
45. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.

Faptele 4:34,35; 34. Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute
35. și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie.

Luni, 16 iulie – Vindecarea unui olog

2. **Faptele 3:12-26**; 12. Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul și a zis norodului: „Bărbați israeliți, pentru ce vă mirați de lucrul acesta? De ce vă uitați cu ochii țintă la noi, ca și cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?
13. Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeu părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi L-ați dat în mâna lui Pilat; și v-ați lepădat de El înaintea lui, măcar că el era de părere să-I dea drumul.
14. Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit și ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș.
15. Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui.
16. Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții.
17. Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri.
18. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi.
19. Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore
20. și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos,
21. pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.
22. În adevăr, Moise a zis părinților noștri: „Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.
23. Și oricine nu va asculta de Prorocul acela va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.”
24. De asemenea toți prorocii, de la Samuel și ceilalți care au urmat după el și au vorbit, au vestit zilele acestea.
25. Voi sunteți fiii prorocilor și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.”
26. Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărâdelegile sale.”

Marti, 17 iulie – Apariția împotrivirii

3. **Faptele 4:1-18;** 1. Pe când vorbeau Petru și Ioan norodului, au venit la ei pe neașteptate preoții, căpitanul Templului și saducheii,
2. foarte necăjiți că învățau pe norod și vesteau în Isus învierea din morți.
3. Au pus mâinile pe ei și i-au aruncat în temniță până a doua zi; căci se înserase.
4. Însă mulți din cei ce auziseră cuvântarea au crezut; și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la cinci mii.
5. A doua zi, mai marii norodului, bătrânii și cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim,
6. cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți cei ce se trăgeau din neamul marilor preoți.
7. Au pus pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor și i-au întreat: „Cu ce putere sau în numele cui ați făcut voi lucrul acesta?”
8. Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: „Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel!
9. Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine făcută unui om bolnav și suntem întrebați cum a fost vindecat,
10. s-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți.
11. El este „Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.”
12. În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”
13. Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus.
14. Dar, fiindcă vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva.
15. Le-au poruncit doar să iasă afară din sobor, s-au sfătuit între ei
16. și au zis: „Ce vom face oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut o minune vădită pe care n-o putem tăgădui.
17. Dar, ca să nu se lățească vestea aceasta mai departe în norod, să-i amenințăm și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta.”
18. Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu niciun chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Isus.

Miercuri, 18 iulie – Anania și Safira

4. **Faptele 5:1-11;** 1. Dar un om, numit Anania, a vândut o moșioară, cu nevasta sa Safira,
2. și a oprit o parte din preț, cu știrea nevastei lui; apoi a adus partea cealaltă și a pus-o la picioarele apostolilor.
3. Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?”
4. Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”
5. Anania, când a auzit cuvintele acestea, a căzut jos și și-a dat sufletul. O mare frică a apucat pe toți cei ce ascultau aceste lucruri.
6. Flăcăii s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au îngropat.
7. Cam după trei ceasuri, a intrat și nevasta sa, fără să știe ce se întâmplase.
8. Petru i-a zis: „Spune-mi, cu atât ați vândut moșioara?” „Da”, a răspuns ea, „cu atâta.”
9. Atunci Petru i-a zis: „Cum de v-ați înțeleș între voi să ispițiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor lua și pe tine.”
10. Ea a căzut îndată la picioarele lui și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară și au îngropat-o lângă bărbatul ei.
11. O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri.

Joi, 19 iulie – A doua arestare

5. **Faptele 5:34-39;** 34. Dar un fariseu, numit Gamaliel, un învățător al Legii prețuit de tot norodul, s-a sculat în picioare în sobor și a poruncit să scoată puțin afară pe apostoli.
35. Apoi le-a zis: „Bărbați israeliți, luați seama bine ce aveți de gând să faceți oamenilor acestora.
36. Căci nu demult s-a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s-au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, și toți cei ce îl urmaseră au fost risipiți și nimiciti.
37. După el s-a ivit Iuda galileeanul, pe vremea înscrierii, și a tras mult norod de partea lui: a pierit și el, și toți cei ce-l urmaseră au fost risipiți.
38. Și acum eu vă spun: „Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici;
39. dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu.”

Primii conducători ai bisericii

Textul de memorat: „Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.” (Faptele apostolilor 6:7)

Duminică, 22 iulie – Alegerea celor șapte

1. **Faptele 6:1;** În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, evreii care vorbeau grecește cârteau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor de toate zilele.
2. **Faptele 6:2-6;** 2. Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.
3. De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta.
4. Iar noi vom stăruî necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.”
5. Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.
6. I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.

Luni, 23 iulie – Slujirea lui Ștefan

3. **Faptele 6:8-15;** 8. Ștefan era plin de har și de putere și făcea minuni și semne mari în norod.
9. Unii din sinagoga numită a izbăviților, a cirinenilor și a alexandrinilor, împreună cu niște iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan;
10. dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.
11. Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: „Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu.”
12. Au întărâtat norodul, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el și l-au dus în sobor.
13. Au scos niște martori mincinoși care au zis: „Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui Locaș Sfânt și împotriva Legii.
14. În adevăr, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dărâma Locașul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.”
15. Toți cei ce ședeau în sobor s-au uitat țintă la Ștefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de înger.

Marti, 24 iulie – Înaintea Sinedriului

4. **Faptele 7:1-53;** 1. Marele preot a zis: „Așa stau lucrurile?”
2. Ștefan a răspuns: „Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran.
3. Și i-a zis: „Ieși din țara ta și din familia ta și du-te în țara pe care ți-o voi arăta.”
4. El a ieșit atunci din țara haldeilor și s-a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum.
5. Din țara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făgăduit că i-o va da în stăpânire lui și seminței lui după el, măcar că n-avea niciun copil.

6. Dumnezeu i-a spus că sămânța lui va locui într-o țară străină, va fi robită și va fi chinată patru sute de ani.
7. „Dar neamul căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu”, a zis Dumnezeu. „După aceea vor ieși și-Mi vor sluji în locul acesta.”
8. Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.
9. Iar patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el
10. și l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt și peste toată casa lui.
11. A venit o foamete în tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri nu găseau merinde.
12. Iacov a auzit că în Egipt era grâu și a trimis pe părinții noștri întâia dată acolo.
13. Și, când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și faraon a aflat din ce neam era Iosif.
14. Apoi Iosif a trimis să cheme pe tatăl său, Iacov, și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.
15. Iacov s-a coborât în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.
16. Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpăraseră Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor în Sihem.
17. Se apropia vremea când trebuia să se îplinească făgăduința pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
18. până când s-a ridicat un alt împărat, care nu cunoștea pe Iosif.
19. Împăratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru și a chinuit pe părinții noștri, până acolo ca să-și lepede pruncii, ca să nu trăiască.
20. Pe vremea aceasta s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.
21. Și, când a fost lepădat, l-a luat fiica lui faraon și l-a crescut ca pe copilul ei.
22. Moise a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.
23. El avea patruzeci de ani, când i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi, pe fiii lui Israel.
24. A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat apărarea, a răzbunat pe cel asuprit și a omorât pe egiptean.
25. Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput.
26. A doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor și i-a îndemnat la pace. „Oamenilor”, a zis el, „voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?”
27. Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său, l-a îmbrâncit și i-a zis: „Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?”
28. Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorât ieri pe egiptean?”
29. La auzul acestor vorbe, Moise a fugit și s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii.
30. Peste patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustiul muntelui Sinai, în para focului unui rug.
31. Moise, când l-a văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; și, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul Domnului,
32. care i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Și Moise, tremurând, n-a îndrăznit să se uite.
33. Domnul i-a zis: „Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este un pământ sfânt.
34. Am văzut suferința poporului Meu care este în Egipt, le-am auzit gemetele și M-am coborât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt.”
35. Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: „Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?”, Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului care i se arătase în rug.
36. El i-a scos din Egipt și a făcut minuni și semne în Egipt, la Marea Roșie și în pustiu, patruzeci de ani.
37. Acest Moise a zis fiilor lui Israel: „Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine: de El să ascultați.”
38. El este acela care, în adunarea israeliților din pustiu, cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.
39. Părinții noștri n-au vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s-au întors spre Egipt;

40. și au zis lui Aaron: „Fă-ne niște dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut.”
41. Și, în zilele acelea, au făcut un vițel, au adus jertfă idolului și s-au bucurat de lucrul mâinilor lor.
42. Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a dat să se închine oștirii cerului, după cum este scris în cartea Prorocilor: „Mi-ați adus voi vite înjunghiate și jertfe timp de patruzeci de ani în pustiu, casă a lui Israel?...”
43. Ați purtat cortul lui Moloh și chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon.”
44. Părinții noștri aveau în pustiu Cortul întâlnirii, așa cum îl rânduiseră Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse.
45. Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.
46. David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.
47. Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.
48. Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul:
49. „Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de Casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?”
50. N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?...”
51. ... Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.
52. Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum și L-ați omorât.
53. Voi, care ați primit Legea dată prin îngeri, și n-ați păzit-o!...”

Miercuri, 25 iulie – Isus în curțile cerești

5. **Faptele 7:55,56**; 55. Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;
56. și a zis: „Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”
6. **Faptele 7:7-60**; **8:1,2**; 7. „Dar neamul căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu”, a zis Dumnezeu. „După aceea vor ieși și-Mi vor sluji în locul acesta.”
8. Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.
9. Iar patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el
10. și l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt și peste toată casa lui.
11. A venit o foamete în tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri nu găseau merinde.
12. Iacov a auzit că în Egipt era grâu și a trimis pe părinții noștri întâia dată acolo.
13. Și, când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și faraon a aflat din ce neam era Iosif.
14. Apoi Iosif a trimis să cheme pe tatăl său, Iacov, și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.
15. Iacov s-a coborât în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.
16. Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpăraseră Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor în Sihem.
17. Se apropia vremea când trebuia să se împlinească făgăduința pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
18. până când s-a ridicat un alt împărat, care nu cunoștea pe Iosif.
19. Împăratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru și a chinuit pe părinții noștri, până acolo ca să-și lepede pruncii, ca să nu trăiască.
20. Pe vremea aceasta s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.

21. Și, când a fost lepădat, l-a luat fiica lui faraon și l-a crescut ca pe copilul ei.
22. Moise a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.
23. El avea patruzeci de ani, când i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi, pe fiii lui Israel.
24. A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat apărarea, a răzbunat pe cel asuprit și a omorât pe egiptean.
25. Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput.
26. A doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor și i-a îndemnat la pace. „Oamenilor”, a zis el, „voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?”
27. Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său, l-a îmbrâncit și i-a zis: „Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?”
28. Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorât ieri pe egiptean?”
29. La auzul acestor vorbe, Moise a fugit și s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii.
30. Peste patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustiu muntelui Sinai, în para focului unui rug.
31. Moise, când l-a văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; și, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul Domnului,
32. care i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Și Moise, tremurând, n-a îndrăznit să se uite.
33. Domnul i-a zis: „Scoate-ți încălțăminta din picioare, căci locul pe care stai este un pământ sfânt.
34. Am văzut suferința poporului Meu care este în Egipt, le-am auzit gemetele și M-am coborât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt.”
35. Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: „Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?”, Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului care i se arătase în rug.
36. El i-a scos din Egipt și a făcut minuni și semne în Egipt, la Marea Roșie și în pustiu, patruzeci de ani.
37. Acest Moise a zis fiilor lui Israel: „Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine: de El să ascultați.”
38. El este acela care, în adunarea israeliților din pustiu, cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.
39. Părinții noștri n-au vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s-au întors spre Egipt;
40. și au zis lui Aaron: „Fă-ne niște dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut.”
41. Și, în zilele acelea, au făcut un vițel, au adus jertfă idolului și s-au bucurat de lucrul mâinilor lor.
42. Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a dat să se închine oștirii cerului, după cum este scris în cartea Prorocilor: „Mi-ați adus voi vite înjunghiate și jertfe timp de patruzeci de ani în pustiu, casă a lui Israel?...”
43. Ați purtat cortul lui Moloh și chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon.”
44. Părinții noștri aveau în pustiu Cortul întâlnirii, așa cum îl rânduiseră Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse.
45. Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.
46. David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.
47. Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.
48. Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul:
49. „Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de Casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?”
50. N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?...”
51. ... Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.
52. Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum și L-ați omorât.
53. Voi, care ați primit Legea dată prin înger, și n-ați păzit-o!...”

54. Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă și scrâșneau din dinți împotriva lui.
55. Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;
56. și a zis: „Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”
57. Ei au început atunci să răcnească, și-au astupat urechile și s-au năpustit toți într-un gând asupra lui.
58. L-au târât afară din cetate și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul.
59. Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește duhul meu!”
60. Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!” Și, după aceste vorbe, a adormit.

Capitolul 8

1. Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.
2. Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ștefan și l-au jelit cu mare tânguire.

Joi, 26 iulie – Răspândirea Evangheliei

7. **Faptele 8:4-25**; 4. Cei ce se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul.
5. Filip s-a coborât în cetatea Samariei și le-a propovăduit pe Hristos.
6. Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea.
7. Căci din mulți îndrăciți ieșeau duhuri necurate și scoteau mari țipete; mulți slăbănogi și șchiopi erau tămăduiți.
8. Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.
9. În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea și pune în uimire pe poporul Samariei.
10. Toți, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte și ziceau: „Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește „mare”.”
11. Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.
12. Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați cât și femei.
13. Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau.
14. Apostolii care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.
15. Aceștia au venit la samariteni și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.
16. Căci nu Se coborâse încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus.
17. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt.
18. Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani
19. și a zis: „Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt.”
20. Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!
21. Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.
22. Pocăiește-te, dar, de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu putință;
23. căci văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii.”
24. Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis.”
25. După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale samaritenilor.

Convertirea lui Pavel

Textul de memorat: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel.” (Faptele apostolilor 9:15)

Duminică, 29 iulie – Persecutorul bisericii

1. **Faptele 26:9-11;** 9. Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret,
10. și așa am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă; și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor.
11. I-am pedepsit adesea în toate sinagogile și îmi dădeam toată silința ca să-i fac să hulească. În pornirea mea ne bună împotriva lor, îi prigoneam până și în cetățile străine.

Luni, 30 iulie – Pe drumul spre Damasc

2. **Faptele 9:3-9;** 3. Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.
4. El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”
5. „Cine ești Tu, Doamne?”, a răspuns el. Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.”
6. Tremurând și plin de frică, el a zis: „Doamne, ce vrei să fac?” „Scoală-te”, i-a zis Domnul, „intră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să faci.”
7. Oamenii care-l însoțeau au rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.
8. Saul s-a sculat de la pământ; și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâini și l-au dus în Damasc.
9. Trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.

Faptele 26:14; Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș.”

Marti, 31 iulie – Venirea lui Anania

3. **Galateni 1:1,11,12;** 1. Pavel, apostol nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl care L-a înviat din morți,
11. Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească;
12. pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.

Miercuri, 1 august – Începutul slujirii lui Pavel

4. **Faptele 9:20-25;** 20. Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu.
21. Toți cei ce-l ascultau rămâneau uimiți și ziceau: „Nu este el acela care făcea prăpăd în Ierusalim printre cei ce chemau Numele acesta? Și n-a venit el aici ca să-i ducă legați înaintea preoților celor mai de seamă?”

22. Totuși Saul se întărea din ce în ce mai mult și făcea de rușine pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Hristosul.
23. După câțva timp, iudeii s-au sfătuit să-l omoare;
24. și uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Porțile erau păzite zi și noapte, ca să-l omoare.
25. Dar, într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborât prin zid, dându-l jos într-o coșniță.

Joi, 2 august – Întoarcerea la Ierusalim

5. **Faptele 9:26-30**; 26. Când a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să se lipească de ucenici; dar toți se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic.
27. Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Isus.
28. De atunci se ducea și venea împreună cu ei în Ierusalim
29. și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului. Vorbea și se întreba și cu evreii care vorbeau grecește, dar ei căutau să-l omoare.
30. Când au aflat frații de lucrul acesta, l-au dus la Cezareea și l-au pornit la Tars.

Lucrarea lui Petru

Textul de memorat: „Atunci Petru a început să vorbească și a zis: «În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.»», (*Faptele apostolilor 10:34,35*)

Duminică, 5 august – În Lida și în Iope

1. **Luca 5:17-26**; 17. Într-una din zile, Isus învăța pe noroade. Niște farisei și învățători ai Legii, care veniseră din toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca să vindece.
18. Și iată că niște oameni purtau într-un pat pe un slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui.
19. Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperișul casei și l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Isus.
20. Când le-a văzut credința, Isus a zis: „Omule, păcatele îți sunt iertate!”
21. Cărturarii și fariseii au început să cărtească și să zică în ei înșiși: „Cine este Acesta, de rostește hule? Cine poate să ierte păcatele decât singur Dumnezeu?”
22. Isus, care le-a cunoscut gândurile, a luat cuvântul și le-a zis: „Pentru ce cărțiți în inimile voastre?
23. Ce este mai lesne, a zice: „Păcatele îți sunt iertate” sau a zice: „Scoală-te și umblă”?”
24. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele: „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă”.
25. Și, numaidecât, slăbănogul s-a sculat, în fața lor, a ridicat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu.
26. Toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau: „Azi am văzut lucruri nemaipomenite.”

Faptele 9:32-35; 32. Pe când cerceta Petru pe toți sfinții, s-a coborât și la cei ce locuiau în Lida.

33. Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat.

34. „Enea”, i-a zis Petru, „Isus Hristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul.” Și Enea s-a sculat îndată.

35. Toți locuitorii din Lida și din Saronă l-au văzut și s-au întors la Domnul.

2. **Faptele 9:36-43**; 36. În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.
37. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au scaldat-o, au pus-o într-o odaie de sus.
38. Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage: „Nu pregeta să vii până la noi.”
39. Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.
40. Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.
41. El i-a dat mâna și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve și le-a pus-o înainte vie.
42. Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți au crezut în Domnul.
43. Petru a rămas multe zile în Iope la un tăbăcar, numit Simon.

Luni, 6 august – Acasă la Corneliu

3. **Faptele 10:9-16,28,34,35**; 9. A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.

10. L-a ajuns foamea și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.
11. A văzut cerul deschis și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.
12. În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târâtoare de pe pământ și păsările cerului.
13. Și un glas i-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.”
14. „Nicidecum, Doamne”, a răspuns Petru. „Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.”
15. Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: „Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat.”
16. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer.
28. „Știți”, le-a zis el, „că nu este îngăduit de Lege unui iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat.
34. Atunci Petru a început să vorbească și a zis: „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor,
35. ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.

Tit 2:11; 11. *Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat.*

Galateni 3:26-28; 26. *Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus.*

27. *Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos.*

28. *Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.*

Efeseni 2:11-19; 11. *De aceea, voi, care altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia care se cheamă tăiați împrejur, și care sunt tăiați împrejur în trup de mâna omului:*

12. *aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.*

13. *Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.*

14. *Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,*

15. *și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace;*

16. *și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia.*

17. *El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape.*

18. *Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.*

19. *Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,*

Marti, 7 august – Darul Duhului

4. **Faptele 11:1-18; 1.** *Apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu.*

2. *Și, când s-a suit Petru la Ierusalim, îl muștrău cei tăiați împrejur*

3. *și ziceau: „Ai intrat în casă la niște oameni netăiați împrejur și ai mâncat cu ei.”*

4. *Petru a început să le spună pe rând cele întâmplare. El a zis:*

5. *„Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească și am avut o vedenie: un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din cer și a venit până la mine.*

6. *Când m-am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pământ, fiarele, târâtoarele și păsările cerului.*

7. *Și am auzit un glas care mi-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.”*

8. *Dar eu am răspuns: „Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea.”*

9. *Și glasul mi-a zis a doua oară din cer: „Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat.”*

10. *Lucrul acesta s-a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși în cer.*

11. *Și iată că îndată, trei oameni trimiși din Cezareea la mine, au stat la poarta casei în care eram.*

12. *Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Acești șase frați m-au însoțit și ei și am intrat în casa omului.*

13. El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui și zicându-i: „Trimite la Iope și cheamă pe Simon, zis și Petru,
14. care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta.”
15. Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei ca și peste noi la început.
16. Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”
17. Deci dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?”
18. După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu și au zis: „Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața.”

Miercuri, 8 august – Biserica din Antiohia

5. **Faptele 11:19-26**; 19. Cei ce se împrăstiaseră, din pricina prigonirii întâmplătoare cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia și propovăduiau Cuvântul numai iudeilor.
20. Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus.
21. Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.
22. Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.
23. Când a ajuns el și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă hotărâtă alipiți de Domnul.
24. Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul.
25. Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul;
26. și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.

Joi, 9 august – Persecuția condusă de Irod

6. **Faptele 12:1-4**; 1. Cam în aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din biserică, pentru ca să-i chinuiască;
2. și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3. Când a văzut că lucrul acesta place iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru. - Erau zilele praznicului Azimelor. -
4. După ce l-a prins și l-a băgat în temniță, l-a pus sub paza a patru cete de câte patru ostași, cu gând ca după Paști să-l scoată înaintea norodului.
7. **Faptele 12:5-18**; 5. Deci Petru era păzit în temniță, și biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.
6. În noaptea zilei când avea de gând Irod să-l înfățișeze la judecată, Petru dormea între doi ostași, legat de mâini cu două lanțuri; și niște păzitori păzeau temnița la ușă.
7. Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neașteptate, și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: „Scoală-te iute!” Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini.
8. Apoi îngerul i-a zis: „Încinge-te și leagă-ți încălțăminte.” Și el a făcut așa. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te în haină și vino după mine.”
9. Petru a ieșit afară și a mers după el, fără să știe dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie.
10. După ce au trecut de straja întâi și a doua, au ajuns la poarta de fier care dă în cetate, și ea li s-a deschis singură; au ieșit și au trecut într-o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.
11. Când și-a venit Petru în fire, a zis: „Acum văd cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scăpat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeu.”

12. După ce și-a dat bine seama de cele întâmplate, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă și se rugau.
13. A bătut la ușa care dădea în pridvor; și o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e.
14. A cunoscut glasul lui Petru; și, de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea de veste că Petru stă înaintea porții.
15. „Ești nebună!”, i-au zis ei. Dar ea stăruia și spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: „Este îngerul lui.”
16. Petru însă bătea mereu. Au deschis și au rămas încremeniți când l-au văzut.
17. Petru le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță și a zis: „Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților.” Apoi a ieșit și s-a dus în alt loc.
18. Când s-a făcut ziuă, ostașii au fost într-o mare fierbere, ca să știe ce s-a făcut Petru.

Prima călătorie misionară a lui Pavel

Textul de memorat: „Să știți, dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor; și oricine crede este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi iertați prin Legea lui Moise.” (Faptele apostolilor 13:38,39)

Duminică, 12 august – La Salamina și Pafos

1. **Faptele 13:1-12;** 1. În Biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul.
2. Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat.”
3. Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece.
4. Barnaba și Saul, trimiși de Duhul Sfânt, s-au coborât la Seleucia, și de acolo au plecat cu corabia la Cipru.
5. Ajunși la Salamina, au vestit Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan.
6. După ce au străbătut toată insula până la Pafos, au întâlnit pe un vrăjitor, proroc mincinos, un iudeu cu numele Bar-Isus,
7. care era cu dregătorul Sergius Paulus, un om înțelept. Acesta din urmă a chemat pe Barnaba și pe Saul și și-a arătat dorința să audă Cuvântul lui Dumnezeu.
8. Dar Elima, vrăjitorul - căci așa se tâlcuiește numele lui - le stătea împotriva și căuta să abată pe dregător de la credință.
9. Atunci Saul, care se mai numește și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat țintă la el
10. și a zis: „Om plin de toată viclenia și de toată răutatea, fiul dracului, vrăjmaș al oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strâmbi căile drepte ale Domnului?”
11. Acum, iată că mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb și nu vei vedea soarele până la o vreme.” Îndată a căzut peste el ceață și întuneric și căuta bâjbâind niște oameni care să-l ducă de mână.
12. Atunci dregătorul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut și a rămas uimit de învățătura Domnului.

Luni, 13 august – În Antiohia din Pisidia (1)

2. **Faptele 13:38;** Să știți, dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor;

Marti, 14 august – În Antiohia din Pisidia (2)

3. **Faptele 13:42-49;** 42. Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.
43. Și, după ce s-a împărțiat adunarea, mulți din iudei și din prozeliții evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei și-i îndemneau să stăruie în harul lui Dumnezeu.
44. În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.
45. Iudeii, când au văzut noroadetele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l batjocureau.

46. Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întorcem spre Neamuri.
47. Căci așa ne-a poruncit Domnul: „Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.”
48. Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduți să capete viața veșnică au crezut.
49. Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara.

Miercuri, 15 august – În Iconia

4. **Faptele 14:1-7**; 1. În Iconia, Pavel și Barnaba au intrat în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel, că o mare mulțime de iudei și de greci au crezut.
2. Dar iudeii care n-au crezut au întărit și au răzvrătit sufletele Neamurilor împotriva fraților.
3. Totuși au rămas destul de multă vreme în Iconia și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care adevărea Cuvântul privitor la harul Său și îngăduia să se facă semne și minuni prin mâinile lor.
4. Mulțimea din cetate s-a dezbinat: unii erau cu iudeii, alții cu apostolii.
5. Neamurile și iudeii, în învoire cu mai marii lor, s-au pus în mișcare, ca să-i batjocorească și să-iucidă cu pietre.
6. Pavel și Barnaba au înțeles lucrul acesta și au fugit în cetățile Licaoniei: Listra și Derbe și în ținutul dimprejur.
7. Și au propovăduit Evanghelia acolo.

Joi, 16 august – În Listra și Derbe

5. **Faptele 14:5-19**; 5. Neamurile și iudeii, în învoire cu mai marii lor, s-au pus în mișcare, ca să-i batjocorească și să-iucidă cu pietre.
 6. Pavel și Barnaba au înțeles lucrul acesta și au fugit în cetățile Licaoniei: Listra și Derbe și în ținutul dimprejur.
 7. Și au propovăduit Evanghelia acolo.
 8. În Listra era un om neputincios de picioare, olog din naștere, care nu umblase niciodată.
 9. El ședea jos și asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el și, fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit,
 10. a zis cu glas tare: „Scoală-te drept în picioare.” Și el s-a sculat dintr-o săritură și a început să umble.
 11. La vederea celor făcute de Pavel, noroadele și-au ridicat glasul și au zis în limba licaoneană: „Zeii s-au coborât la noi în chip omenesc.”
 12. Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel, Mercur, pentru că mânua Cuvântul.
 13. Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la intrarea cetății, a adus tauri și cununi înaintea porților și voia să le aducă jertfă, împreună cu noroadele.
 14. Apostolii Barnaba și Pavel, când au auzit lucrul acesta, și-au rupt hainele, au sărit în mijlocul norodului și au strigat:
 15. „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Și noi suntem oameni de aceeași fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întorceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeul cel Viu, care a făcut cerul, pământul și marea și tot ce este în ele.
 16. El, în veacurile trecute, a lăsat pe toate neamurile să umble pe căile lor,
 17. măcar că, drept vorbind, nu S-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug și v-a umplut inimile de bucurie.”
 18. Abia au putut să împiedice, cu vorbele acestea, pe noroadă, să le aducă jertfă.
 19. Atunci au venit pe neașteptate din Antiohia și Iconia niște iudei care au ațâțat pe noroadă. Aceștia, după ce au împroșcat pe Pavel cu pietre, l-au târât afară din cetate, crezând că a murit.
6. **Faptele 14:20-26**; 20. Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe.

21. După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia,
22. întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe neazuri.
23. Au rânduit prezbiteri în fiecare biserică și, după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat în mâna Domnului, în care crezuseră.
24. Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în Pamfilia,
25. au vestit Cuvântul în Perga și s-au coborât la Atalia.
26. De acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredințați în grija harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea pe care o săvârșiseră.

Adunarea bisericii din Ierusalim

Textul de memorat: „Ci credem că noi, ca și ei, suntem mântuiți prin harul Domnului Isus.” (Faptele apostolilor 15:11)

Duminică, 19 august – Motivul disputei

1. **Faptele 15:1-5;** 1. Câțiva oameni, veniți din Iudeea, învățau pe frați și ziceau: „Dacă nu sunteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți.”
2. Pavel și Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe și păreri deosebite; și frații au hotărât ca Pavel și Barnaba și câțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli și prezbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri.
3. După ce au fost petrecuți de biserică până afară din cetate, și-au urmat drumul prin Fenicia și Samaria, istorisind întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; și au făcut o mare bucurie tuturor fraților.
4. Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică, de apostoli și de prezbiteri, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.
5. Atunci unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur și să li se ceară să păzească Legea lui Moise.

Luni, 20 august – Circumcizia

2. **Exodul 12:43-49;** 43. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Iată porunca privitoare la Paști: niciun străin să nu mănânce din ele.
44. Să tai împrejur pe orice rob cumpărat cu bani, și apoi să mănânce din ele.
45. Veneticul și simbriașul să nu mănânce.
46. Să nu le mănânce decât într-o singură casă; să nu luați deloc carne afară din casă și să nu zdrobiți niciun os.
47. Toată adunarea lui Israel să facă Paștile.
48. Dacă un străin, care va locui la tine, va vrea să facă Paștile Domnului, orice parte bărbătească din casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să le facă, și va fi ca și băștinașul; dar niciun netăiat împrejur să nu mănânce din ele.
49. Aceași lege va fi pentru băștinaș ca și pentru străinul care va locui în mijlocul vostru.”
3. **Romani 3:30;** Deoarece Dumnezeu este Unul singur, și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur, și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur.

1 Corinteni 7:18; Dacă cineva a fost chemat pe când era tăiat împrejur, să rămână tăiat împrejur. Dacă cineva a fost chemat pe când era netăiat împrejur, să nu se taie împrejur.

Galateni 3:28; Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.

Galateni 5:6; Căci, în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preț, ci credința care lucrează prin dragoste.

Marti, 21 august – Dezbaterea

4. **Faptele 15:7-11**; 7. După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: „Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă.
8. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă.
9. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățat inimile prin credință.
10. Acum, dar, de ce ispitiți pe Dumnezeu și puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta?
11. Ci credem că noi, ca și ei, suntem mântuiți prin harul Domnului Isus.”
5. **Faptele 15:13-21**; 13. Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul și a zis: „Fraților, ascultați-mă!
14. Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-I poarte Numele.
15. Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele prorocilor, după cum este scris:
16. „După aceea Mă voi întoarce și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărâmtăturile și-l voi înălța din nou:
17. pentru ca rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu,
18. zice Domnul, care face aceste lucruri și căruia Îi sunt cunoscute din veșnicie.”
19. De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutatea aceloră dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu;
20. ci să li se scrie doar să se ferească de pângăririle idolilor, de curvie, de dobitoace sugrumate și de sânge.
21. Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni care-l propovăduiesc, fiindcă este citit în sinagogi în toate zilele de Sabat.”

Miercuri, 22 august – Hotărârea apostolilor

6. **Faptele 15:28,29**; 28. Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nicio altă greutate decât ceea ce trebuie,
29. adică: să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie, lucruri de care, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși!”

Joi, 23 august – Scrisoarea de la Ierusalim

7. **Faptele 15:22-29**; 22. Atunci apostolii și prezbiterii și întreaga biserică au găsit cu cale să aleagă vreo câțiva dintre ei și să-i trimită la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba. Și au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila, oameni cu vază între frați.
23. Și au scris astfel prin ei: „Apostolii, prezbiterii și frații: către frații dintre Neamuri care sunt în Antiohia, în Siria și în Cilicia, plecăciune!
24. Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi fără vreo însărcinare din partea noastră, v-au tulburat prin vorbirile lor și v-au zdruncinat sufletele, zicând să vă tăiați împrejur și să păziți Legea;
25. noi, după ce ne-am adunat cu toții laolaltă, cu un gând, am găsit cu cale să alegem niște oameni și să-i trimitem la voi împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,
26. oamenii aceștia care și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.
27. Am trimis, dar, pe Iuda și pe Sila, care vă vor spune prin viu grai aceleași lucruri.
28. Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nicio altă greutate decât ceea ce trebuie,
29. adică: să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie, lucruri de care, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși!”
8. **Faptele 15:30-33**; 30. Ei deci și-au luat rămas bun de la biserică și s-au dus la Antiohia, unde au dat epistola mulțimii adunate.
31. După ce au citit-o, frații s-au bucurat de îmbărbătarea pe care le-o aducea.
32. Iuda și Sila, care și ei erau proroci, au îndemnat pe frați și i-au întărit cu multe cuvinte.
33. După câțiva vreme, frații i-au lăsat să se întoarcă în pace la aceia de care fuseseră trimiși.

A doua călătorie misionară

Textul de memorat: „Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea, căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate.” (Faptele apostolilor 18:9,10)

Duminică, 26 august – Înapoi, în Listra

1. **Faptele 16:1-13;** 1. În urmă, Pavel s-a dus la Derbe și la Listra. Și iată că acolo era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase și al unui tată grec.
2. Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de bine.
3. Pavel a vrut să-l ia cu el; și, după ce l-a luat, l-a tăiat împrejur, din pricina iudeilor care erau în acele locuri; căci toți știau că tatăl lui era grec.
4. Pe când trecea prin cetăți, învăța pe frați să păzească hotărârile apostolilor și prezbiterilor din Ierusalim.
5. Bisericile se întăreau în credință și sporeau la număr din zi în zi.
6. Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei.
7. Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie.
8. Au trecut atunci prin Misia și s-au coborât la Troa.
9. Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia stătea în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia și ajută-ne!”
10. După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.
11. După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis.
12. De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile.
13. În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos și am vorbit femeilor care erau adunate laolaltă.

Luni, 27 august – În Filipi

2. **Faptele 16:11-24;** 11. După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis.
12. De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile.
13. În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos și am vorbit femeilor care erau adunate laolaltă.
14. Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.
15. După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: „Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în casa mea.” Și ne-a silit să intrăm.
16. Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înainte o roabă care avea un duh de ghicire. Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpânilor ei.
17. Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi și striga: „Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui Preaînalt și ei vă vestesc calea mântuirii.”
18. Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors și a zis duhului: „În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea.” Și a ieșit chiar în ceasul acela.

19. Când au văzut stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață înaintea fruntașilor.
 20. I-au dat pe mâna dregătorilor și au zis: „Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; sunt niște iudei,
 21. care vestesc niște obiceiuri pe care noi, romanii, nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm.”
 22. Norodul s-a ridicat și el împotriva lor, și dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei și au poruncit să-i bată cu nuiile.
 23. După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță și au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine.
 24. Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temnița dinăuntru și le-a băgat picioarele în butuci.
3. **Faptele 16:25-34;** 25. Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau.
26. Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliiile temniței. Îndată, s-au deschis toate ușile și s-au dezlegat legăturile fiecăruia.
 27. Temnicerul s-a deșteptat; și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit.
 28. Dar Pavel a strigat cu glas tare: „Să nu-ți faci niciun rău, căci toți suntem aici.”
 29. Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila;
 30. i-a scos afară și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”
 31. Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.”
 32. Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât și tuturor celor din casa lui.
 33. Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor și a fost botezat îndată, el și toți ai lui.
 34. După ce i-a dus în casă, le-a pus masa și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

- Faptele 16:31-34;** 31. Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.”
32. Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât și tuturor celor din casa lui.
 33. Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor și a fost botezat îndată, el și toți ai lui.
 34. După ce i-a dus în casă, le-a pus masa și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

Marti, 28 august – În Tesalonic și Bereea

4. **Faptele 17:1-9;** 1. Pavel și Sila au trecut prin Amfipoli și Apolonia și au venit în Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor.
2. Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,
 3. dovedind și lămurind că Hristosul trebuia să pătimească și să învie din morți. „Și acest Isus pe care vi-l vestesc eu”, zicea el, „este Hristosul.”
 4. Unii din ei și o mare mulțime de greci temători de Dumnezeu și multe femei de frunte au crezut și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila.
 5. Dar iudeii care nu crezuseră, de pizmă, au luat cu ei niște oameni fără căpătâi din mulțime, au făcut gloată și au întărâtat cetatea. S-au năpustit asupra casei lui Iason și căutau pe Pavel și pe Sila, ca să-i aducă afară la norod.
 6. Fiindcă nu i-au găsit, au târât pe Iason și pe vreo câțiva frați înaintea dregătorilor cetății și strigau: „Oamenii aceștia, care au răscolit lumea, au venit și aici,
 7. și Iason i-a găzduit. Ei toți lucrează împotriva poruncilor cezarului și spun că este un alt Împărat: Isus.”
 8. Prin aceste vorbe, iudeii au tulburat norodul și pe dregătorii cetății,
 9. care au dat drumul lui Iason și celorlalți, numai după ce au căpătat de la ei un zălog.
5. **Faptele 17:10-15;** 10. Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au sosit, au intrat în sinagogă iudeilor.

11. Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.
12. Mulți dintre ei și din femeile cu vază ale grecilor și mulți bărbați au crezut.
13. Dar iudeii din Tesalonic, când au aflat că Pavel vestea Cuvântul lui Dumnezeu și în Bereea, au venit acolo, ca să tulbure și să ațâțe noroadele.
14. Atunci frații au pornit îndată pe Pavel spre mare; Sila și Timotei au rămas în Bereea.
15. Cei ce însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atena. Apoi s-au întors, cu însărcinarea să ducă lui Sila și lui Timotei porunca să vină cât mai curând la el.

Miercuri, 29 august – Pavel în Atena

6. **Faptele 17:22-31**; 22. Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a zis: „Bărbați atenieni! În toate privințele vă găsesc foarte religioși.
23. Căci, pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar pe care este scris: „Unui Dumnezeu necunoscut!” Ei bine, ceea ce voi cinstiți fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.
24. Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini.
25. El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.
26. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor,
27. ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească băjbâind, măcar că nu este departe de fiecare din noi.
28. Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poeții voștri: „Suntem din neamul Lui...”
29. Astfel, dar, fiindcă suntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului.
30. Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască;
31. pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită, prin faptul că L-a înviat din morți...”

Joi, 30 august – Pavel în Corint

7. **Faptele 18:4-17**; 4. Pavel vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat și îndupleca pe iudei și pe greci.
5. Dar când au venit Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s-a dedat în totul propovăduirii și dovedea iudeilor că Isus este Hristosul.
6. Fiindcă iudeii i se împotriveau și-l batjocureau, Pavel și-a scuturat hainele și le-a zis: „Sângele vostru să cadă asupra capului vostru; eu sunt curat. De acum încolo, mă voi duce la Neamuri.”
7. Și, după ce a ieșit de acolo, a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era vecină cu sinagoga.
8. Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre corinteni, care auziseră pe Pavel, au crezut și ei și au fost botezați.
9. Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într-o vedenie: „Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea,
10. căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate.”
11. Aici a rămas un an și șase luni și învăța printre corinteni Cuvântul lui Dumnezeu.
12. Pe când era Galion cârmuitor al Ahaiei, iudeii s-au ridicat cu un gând împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecată
13. și au zis: „Omul acesta ațâță pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii.”

14. Pavel voia să înceapă vorba, când Galion a zis iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăție, v-aș asculta după cuviință, iudeilor!
15. Dar dacă este vorba de neînțelegeri asupra unui cuvânt, asupra unor nume și asupra Legii voastre, treaba voastră: eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri.”
16. Și i-a alungat de la scaunul de judecată.
17. Atunci au pus toți mâna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l băteau înaintea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese.

Faptele 18:10; *căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate.*”

A treia călătorie misionară

Textul de memorat: „Dar eu nu țin numai decât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.” (Faptele apostolilor 20:24)

Duminică, 2 septembrie – În Efes (1)

1. **Faptele 19:1-7**; 1. Pe când era Apolo în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici
2. și le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.”
3. „Dar cu ce botez ați fost botezați?”, le-a zis el. Și ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan.”
4. Atunci Pavel a zis: „Ioan a botezat cu botezul pocăinței și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.”
5. Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.
6. Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, și vorbeau în alte limbi și proceau.
7. Erau cam doisprezece bărbați de toți.

Luni, 3 septembrie – În Efes (2)

2. **Faptele 19:23-41**; 23. Pe vremea aceea, s-a făcut o mare tulburare cu privire la Calea Domnului.
24. Un argintar, numit Dimitrie, făcea temple de argint de ale Dianei și aducea lucrătorilor săi nu puțin câștig cu ele.
25. I-a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeași meserie, și le-a zis: „Oamenilor, știți că bogăția noastră atârnă de meseria aceasta;
26. și vedeți și auziți că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat și a abătut mult norod și zice că zeii făcuți de mâini nu sunt dumnezei.
27. Primejdia care vine din acest fapt nu este numai că meseria noastră cade în dispreț; dar și că templul mării zeițe Diana este socotit ca o nimica și chiar măreția aceleia care este cinstită în toată Asia și în toată lumea este nimicită.”
28. Cuvintele acestea i-au umplut de mânie și au început să strige: „Mare este Diana efesenilor!”
29. Toată cetatea s-a tulburat. Au năvălit cu toții într-un gând în teatru și au luat cu ei pe macedonenii Gaiu și Aristarh, tovarășii de călătorie ai lui Pavel.
30. Pavel voia să vină înaintea norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii.
31. Chiar și unii din mai mării Asiei care-i erau prieteni au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru.
32. Unii strigau una, alții alta, căci adunarea era în învălmășeală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră.
33. Atunci au scos din norod pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau înainte. Alexandru a făcut semn cu mâna și voia să se apere înaintea norodului.
34. Dar când l-au cunoscut că este iudeu, au strigat toți într-un glas, timp de aproape două ceasuri: „Mare este Diana efesenilor!”
35. Totuși logofătul a potolit norodul și a zis: „Bărbați efeseni, cine este acela care nu știe că cetatea efesenilor este pazoarea templului mării Diane și a chipului ei căzut din cer?
36. Fiindcă nimeni nu poate să tăgăduiască lucrul acesta, trebuie să vă potoliți și să nu faceți nimic cu pornire nechibzuită.

37. Căci ați adus aici pe oamenii aceștia care nu sunt vinovați nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiței noastre.
38. Deci dacă, în adevăr, Dimitrie și meșterii lui au să se plângă împotriva cuiva, sunt zile de judecată și sunt dregători; să se părăscă unii pe alții.
39. Dar dacă umblați după altceva, se va hotărî într-o adunare legiuită.
40. Noi, de fapt, suntem în primejdie să fim învinuiți de răscoală pentru cele întâmplate astăzi, căci n-avem niciun temei ca să putem îndreptăți zarva aceasta.”
41. După aceste cuvinte, a dat drumul adunării.

Faptele 19:27; *Primejdia care vine din acest fapt nu este numai că meseria noastră cade în dispreț; dar și că templul mării zeițe Diana este socotit ca o nimica și chiar măreția aceleia care este cinstită în toată Asia și în toată lumea este nimicită.”*

Martți, 4 septembrie – În Troa

3. **Faptele 20:7-12;** 7. În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.
8. În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini.
9. Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit de-a binelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea și a fost ridicat mort.
10. Dar Pavel s-a coborât, s-a repezit spre el, l-a luat în brațe și a zis: „Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el.”
11. După ce s-a suit iarăși, a frânt pâinea, a cinat și a mai vorbit multă vreme până la ziuă. Apoi a plecat.
12. Flăcăul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mângâieri.

Miercuri, 5 septembrie – În Milet

4. **Faptele 20:18-21;** 18. Când au venit la el, le-a zis: „Știți cum m-am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi în care am pus piciorul pe pământul Asiei.
19. Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi și în mijlocul încercărilor pe care mi le ridicau uneltirile iudeilor.
20. Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case
21. și să vestesc iudeilor și grecilor pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos.

2 Corinteni 4:8-14; 8. *Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtorare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;*

9. *prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți.*

10. *Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.*

11. *Căci noi, cei vii, totdeauna suntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.*

12. *Astfel că, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.*

13. *Însă, fiindcă avem același duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris: „Am crezut, de aceea am vorbit!”, și noi credem, și de aceea vorbim.*

14. *Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi.*

Joi, 6 septembrie – În Tir și Cezareea

5. **Faptele 21:10-14;** 10. Fiindcă stăteam de mai multe zile acolo, un proroc, numit Agab, s-a coborât din Iudeea
11. și a venit la noi. A luat brâul lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile și a zis: „Iată ce zice Duhul Sfânt: „Așa vor lega iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brâul acesta și-l vor da în mâinile Neamurilor.”
12. Când am auzit lucrul acesta, atât noi, cât și cei de acolo, am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim.
13. Atunci Pavel a răspuns: „Ce faceți de plângeți așa și-mi rupeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.”
14. Dacă am văzut că nu-l putem îndupleca, n-am mai stăruit și am zis: „Facă-se voia Domnului!”

Arestarea în Ierusalim

Textul de memorat: „În noaptea următoare, Domnul S-a arătat lui Pavel și i-a zis: «Îndrăznește, Pavele; căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să mărturisești și în Roma.»», (Faptele apostolilor 23:11)

Duminică, 9 septembrie – Întâlnirea cu conducătorii de la Ierusalim

1. **Faptele 21:23-26; 23.** Deci fă ce-ți vom spune noi. Avem aici patru bărbați care au făcut o juruință.
24. Ia-i cu tine, curăță-te împreună cu ei și cheltuie tu pentru ei, ca să-și radă capul. Și astfel vor cunoaște toți că nu este nimic adevărat din cele ce au auzit despre tine, ci că și tu umbli întocmai după rânduială și păzești Legea.
25. Cu privire la Neamurile care au crezut, noi am hotărât și le-am scris că trebuie să se ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie.”
26. Atunci Pavel a luat pe oamenii aceia, s-a curățat și a intrat cu ei a doua zi în Templu, ca să vestească sfârșitul zilelor curățării când se va aduce jertfă pentru fiecare din ei.

Luni, 10 septembrie – Tulburare în templu

2. **Faptele 21:27-36; 27.** Către sfârșitul celor șapte zile, iudeii din Asia, când au văzut pe Pavel în Templu, au întăritat tot norodul, au pus mâinile pe el
28. și au început să strige: „Bărbați israeliți, dați ajutor! Iată omul care propovăduiește pretutindeni și în toată lumea împotriva norodului, împotriva Legii și împotriva Locașului acestuia; ba încă a vârat și pe niște greci în Templu și a spurcat acest Locaș sfânt.”
29. În adevăr, văzuseră mai înainte pe Trofim, efeseanul, împreună cu el în cetate și credeau că Pavel îl băgase în Templu.
30. Toată cetatea s-a pus în mișcare și s-a strâns norodul din toate părțile. Au pus mâna pe Pavel și l-au scos afară din Templu, ale cărui uși au fost încuiate îndată.
31. Pe când încercau să-l omoare, s-a dus vestea la căpitanul oștii că tot Ierusalimul s-a tulburat.
32. Acesta a luat îndată ostași și sutași și a alergat la ei. Când au văzut pe căpitan și pe ostași, au încetat să mai bată pe Pavel.
33. Atunci căpitanul s-a apropiat, a pus mâna pe el și a poruncit să-l lege cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine este și ce a făcut.
34. Dar unii strigau într-un fel, alții în alt fel prin mulțime; fiindcă nu putea deci să înțeleagă adevărul, din pricina zarvei, a poruncit să-l ducă în cetățuie.
35. Când a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit să fie dus de ostași, din pricina îmbulzelii norodului întăritat;
36. căci mulțimea norodului se ținea după el și striga: „La moarte cu el!”

Marti, 11 septembrie – Înaintea mulțimii

3. **Faptele 22:22-29; 22.** Ei l-au ascultat până la cuvântul acesta. Dar atunci și-au ridicat glasul și au zis: „Ia de pe pământ pe un astfel de om! Nu este vrednic să trăiască!”
23. Și scoteau strigăte, își aruncau hainele și azvârleau cu țărână în văzduh.
24. Căpitanul a poruncit să ducă pe Pavel în cetățuie și să-l cerceteze, bătându-l cu biciul, ca să afle din ce pricină strigau așa împotriva lui.

25. Pe când îl legau cu curele, Pavel a zis sutașului care era de față: „Vă este îngăduit să bateți pe un roman care nu este osândit?”
26. La auzul acestor cuvinte, sutașul s-a dus să dea de știre căpitanului și a zis: „Ce ai de gând să faci? Omul acesta este cetățean roman.”
27. Și, când a venit căpitanul, a zis lui Pavel: „Spune-mi, ești roman?” „Da”, i-a răspuns el.
28. Căpitanul a zis: „Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta.” „Și eu”, a zis Pavel, „sunt chiar născut roman.”
29. Numaidecât, cei ce aveau să-l cerceteze prin bătaie au încetat să-l mai necăjească; ba căpitanul, când a aflat că Pavel este roman, s-a temut, pentru că-l legase.

Faptele 22:1-21; 1. „Fraților și părinților, ascultați acum cuvântul meu de apărare față de voi!”

2. Când au auzit ei că le vorbește în limba evreiască, au ținut și mai multă liniște. Și Pavel a zis:
3. „Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut în cetatea aceasta, am învățat la picioarele lui Gamaliel să cunosc cu de-amănuntul Legea părinților noștri și am fost tot atât de plin de râvnă pentru Dumnezeu, cum sunteți și voi toți azi.
4. Am prigonit până la moarte această Cale, am legat și am pus în temniță bărbați și femei;
5. marele preot și tot soborul bătrânilor îmi sunt martori. Am luat chiar și scrisori de la ei către frații din Damasc, unde m-am dus să aduc legați la Ierusalim pe cei ce se aflau acolo, ca să fie pedepsiți.
6. Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer.
7. Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”
8. „Cine ești, Doamne?”, am răspuns eu. Și El mi-a zis: „Eu sunt Isus din Nazaret pe care-L prigonești.”
9. Cei ce erau cu mine au văzut bine lumina și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.
10. Atunci am zis: „Ce să fac, Doamne?” „Scoală-te”, mi-a răspuns Domnul, „du-te în Damasc și acolo ți se va spune ce trebuie să faci.”
11. „Fiindcă nu puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia, cei ce erau cu mine m-au luat de mână și așa am ajuns în Damasc.
12. Și a venit la mine un om, numit Anania, bărbat temător de Dumnezeu după Lege, și pe care toți iudeii care locuiesc în Damasc îl vorbeau de bine.
13. El mi-a zis: „Frate Saule, capătă-ți din nou vederea!” Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea și m-am uitat la el.
14. El mi-a zis: „Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui;
15. căci Îi vei fi martor, față de toți oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit.
16. Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului.”
17. Și mi s-a întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească;
18. și am văzut pe Domnul care-mi zicea: „Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine.”
19. Și am zis: „Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine
20. și că, atunci când se vărsa sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlalți și păzeam hainele celor ce-l omorau.”
21. Atunci El mi-a zis: „Du-te, căci te voi trimite departe la Neamuri...”

Miercuri, 12 septembrie – Înaintea Sinedriului

4. **Faptele 23:1-5;** 1. Pavel s-a uitat țintă la sobor și a zis: „Fraților, eu am viețuit cu toată curăția cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, până în ziua aceasta...”
2. Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură.
3. Atunci Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Tu șezi să mă judeci după Lege, și poruncești să mă lovească, împotriva Legii!”
4. Cei ce stăteau lângă el, i-au zis: „Îți bați joc de marele preot al lui Dumnezeu?”
5. Și Pavel a zis: „N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: „Pe mai marele norodului tău să nu-l grăiești de rău.”

5. **Faptele 23:6-10;** 6. Pavel, ca unul care știa că o parte din adunare erau saduchei, iar alta farisei, a strigat în plin sobor: „Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu; din pricina nădejzii în învierea morților sunt dat în judecată.”
7. Când a zis vorbele acestea, s-a stârnit o neînțelegere între farisei și saduchei, și adunarea s-a dezbinat.
8. Căci saduchei zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, pe când fariseii le mărturisesc pe amândouă.
9. S-a făcut o mare zarvă; și câțiva cărturari din partida fariseilor, s-au sculat în picioare, au început o ceartă aprinsă și au zis: „Noi nu găsim nicio vină în omul acesta; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger ...?”
10. Fiindcă gâlceava creștea, căpitanul se teme ca Pavel să nu fie rupt în bucăți de ei. De aceea a poruncit ostașilor să se coboare să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în cetățuie.

Joi, 13 septembrie – Transferarea la Cezareea

6. **Faptele 23:12-17;** 12. La ziuă, iudeii au uneltit și s-au legat cu blestem că nu vor mânca, nici nu vor bea, până nu vor omorî pe Pavel.
 13. Cei ce făcuseră legământul acesta erau mai mulți de patruzeci.
 14. Ei s-au dus la preoții cei mai de seamă și la bătrâni și le-au zis: „Noi ne-am legat cu mare blestem să nu gustăm nimic până nu vom omorî pe Pavel.
 15. Acum, dar, voi, împreună cu soborul, dați de știre căpitanului și rugați-l să-l aducă mâine jos, înaintea voastră, ca și cum ați vrea să-i cercetați pricina mai cu de-amănuntul; și, până să ajungă el, noi suntem gata să-l omorâm.”
 16. Fiul surorii lui Pavel a auzit de această cursă, s-a dus în cetățuie și a spus lui Pavel.
 17. Pavel a chemat pe unul din sutași și a zis: „Du pe tinerelul acesta la căpitan, căci are să-i spună ceva.”
7. **Faptele 23:26-30;** 26. „Claudius Lisias către preaalesul dregător Felix: Plecăciune!
 27. Acest om pe care l-au prins iudeii era să fie omorât de ei; și eu m-am dus repede cu ostași și l-am scos din mâna lor, căci am aflat că este roman.
 28. Am vrut să aflu pricina pentru care-l pârau, și l-am adus înaintea soborului lor.
 29. Am găsit că era pârât pentru lucruri privitoare la Legea lor, dar că nu săvârșise nicio nelegiuire care să fie vrednică de moarte sau de lanțuri.
 30. Mi s-a dat însă de știre că iudeii îl pândesc ca să-l omoare; l-am trimis îndată la tine și am făcut cunoscut și celor ce-l învinuiesc să-ți spună ție ce au împotriva lui. Fii sănătos.”

Întemnițarea în Cezareea

Textul de memorat: „*«Fie curând, fie târziu», a răspuns Pavel, «să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi să fiți așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea.»*, (Faptele apostolilor 26:29)

Duminică, 16 septembrie – Înaintea lui Felix

- Faptele 24:10-19;** 10. După ce i-a făcut dregătorul semn să vorbească, Pavel a răspuns: „Fiindcă știu că de mulți ani ești judecătorul neamului acestuia, voi răspunde cu încredere pentru apărarea mea.
11. Nu sunt mai mult de douăsprezece zile, te poți încredința de lucrul acesta, de când m-am suit să mă închin la Ierusalim.
12. Nu m-au găsit nici în Templu, nici în sinagogi, nici în cetate, stând de vorbă cu cineva sau făcând răscoală de norod.
13. Așa că n-ar putea dovedi lucrurile de care mă pâresc acum.
14. Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei, după Calea pe care ei o numesc partidă; eu cred tot ce este scris în Lege și în Proroci
15. și am în Dumnezeu nădejdea aceasta, pe care o au și ei înșiși, că va fi o înviere a celor drepti și a celor nedrepti.
16. De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.
17. După o lipsă de mai mulți ani, am venit să aduc milostenii neamului meu și să aduc daruri la Templu.
18. Tocmai atunci niște iudei din Asia m-au găsit curățat în Templu, nu cu gloată, nici cu zarvă.
19. Ei înșiși ar trebui să se înfățișeze înaintea ta și să mă pârescă, dacă au ceva împotriva mea.

Faptele 24:16; *De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.*

Luni, 17 septembrie – Înaintea lui Festus

- Faptele 25:1-5;** 1. Festus, când a venit în ținutul său, după trei zile, s-a suit de la Cezareea în Ierusalim.
2. Preoții cei mai de seamă și fruntașii iudeilor i-au adus plângere împotriva lui Pavel. L-au rugat cu stăruință
3. și i-au cerut, ca un hatâr pentru ei, să trimită să-l aducă la Ierusalim. Prin aceasta îi întindeau o cursă, ca să-l omoare pe drum.
4. Festus a răspuns că Pavel este păzit în Cezareea și că el însuși are să plece în curând acolo.
5. „Deci”, a zis el, „cei mai de frunte dintre voi să se coboare împreună cu mine și, dacă este ceva vinovat în omul acesta, să-l pârescă.”
- Faptele 25:9-12;** 9. Festus, care voia să capete bunăvoința iudeilor, drept răspuns, a zis lui Pavel: „Vrei să te sui la Ierusalim și să fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea?”
10. Pavel a zis: „Eu stau înaintea scaunului de judecată al cezarului; acolo trebuie să fiu judecat. Pe iudei nu i-am nedreptățit cu nimic, după cum știi și tu foarte bine.
11. Dacă am făcut vreo nedreptate sau vreo nelegiuire vrednică de moarte, nu mă dau în lături de la moarte; dar, dacă nu este nimic adevărat din lucrurile de care mă pâresc ei, nimeni n-are dreptul să mă dea în mâinile lor. Cer să fiu judecat de cezar.”
12. Atunci Festus, după ce s-a chibzuit cu sfetnicii lui, a răspuns: „De cezar ai cerut să fii judecat, înaintea cezarului te vei duce.”

Marti, 18 septembrie – Înaintea lui Agripa

4. **Faptele 25:13-22**; 13. După câteva zile, împăratul Agripa și Berenice au sosit la Cezareea, ca să ureze de bine lui Festus.
14. Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel; și a zis: „Felix a lăsat în temniță pe un om,
15. împotriva căruia, când eram eu în Ierusalim, mi s-au plâns preoții cei mai de seamă și bătrânii iudeilor și i-au cerut osândirea.
16. Le-am răspuns că la romani nu este obiceiul să se dea niciun om, înainte ca cel pârât să fi fost pus față cu pârâșii lui și să fi avut puțința să se apere de lucrurile de care este pârât.
17. Ei au venit deci aici; și, fără întârziere, am șezut a doua zi pe scaunul meu de judecător și am poruncit să aducă pe omul acesta.
18. Pârâșii, când s-au înfățișat, nu l-au învinuit de niciunul din lucrurile rele pe care mi le închipuiam eu.
19. Aveam împotriva lui numai niște neînțelegeri cu privire la religia lor și la un oarecare Isus care a murit și despre care Pavel spunea că este viu.
20. Fiindcă nu știam ce hotărâre să iau în neînțelegerea aceasta, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim și să fie judecat acolo pentru aceste lucruri.
21. Dar Pavel a cerut ca pricina lui să fie ținută ca să fie supusă hotărârii împăratului, și am poruncit să fie păzit până ce-l voi trimite la cezar.”
22. Agripa a zis lui Festus: „Aș vrea să aud și eu pe omul acela.” „Măine”, a răspuns Festus, „îl vei auzi.”
5. **Faptele 25:23-27**; 23. A doua zi deci, Agripa și Berenice au venit cu multă fală și au intrat în locul de ascultare împreună cu căpitani și cu oamenii cei mai de frunte ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo.
24. Atunci Festus a zis: „Împărate Agripa și voi toți care sunteți de față cu noi; uitați-vă la omul acesta, despre care toată mulțimea iudeilor m-a rugat în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.
25. Fiindcă am înțeles că n-a făcut nimic vrednic de moarte, și fiindcă singur a cerut să fie judecat de cezar, am hotărât să-l trimit.
26. Eu n-am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face cercetarea, să am ce scrie.
27. Căci mi se pare fără noimă să trimit pe un întemnițat, fără să arăt de ce este pârât.”

Miercuri, 19 septembrie – Cuvântul de apărare al lui Pavel

6. **Faptele 26:1-23**; 1. Agripa a zis lui Pavel: „Ai voie să te aperi!” Pavel a întins mâna și a început să se apere astfel:
2. „Mă socotesc fericit, împărate Agripa, că am să mă apăr astăzi înaintea ta pentru toate lucrurile de care sunt pârât de iudei;
3. căci tu cunoști foarte bine toate obiceiurile și neînțelegerile lor. De aceea, te rog să mă ascuți cu îngăduință.
4. Viața mea, din cele dintâi zile ale tinereții mele, este cunoscută de toți iudeii, pentru că am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu.
5. Dacă vor să mărturisească, ei știu de la început că am trăit ca fariseu, după cea mai îngustă partidă a religiei noastre.
6. Și acum sunt dat în judecată pentru nădejdea făgăduinței pe care a făcut-o Dumnezeu părinților noștri
7. și a cărei împlinire o așteaptă cele douăsprezece seminții ale noastre care slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi și noapte. Pentru această nădejde, împărate, sunt pârât eu de iudei!
8. Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu învie morții?
9. Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret,

10. și așa am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă; și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor.
11. I-am pedepsit adesea în toate sinagogile și îmi dădeam toată silința ca să-i fac să hulească. În pornirea mea nebună împotriva lor, îi prigoneam până și în cetățile străine.
12. În acest scop, m-am dus la Damasc, cu putere și învoire de la preoții cei mai de seamă.
13. Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui.
14. Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș.”
15. „Cine ești, Doamne?”, am răspuns eu. Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus pe care-L prigonești.
16. Dar scoală-te și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le.
17. Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor la care te trimit,
18. ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți.”
19. De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.
20. Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă fapte vrednice de pocăința lor.
21. Iată de ce au pus iudeii mâna pe mine în Templu și au căutat să mă omoare.
22. Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus Prorocii și Moise că are să se întâmple;
23. și anume, că Hristosul trebuie să pătimească și că, după ce va fi Cel dintâi din învierea morților, va vesti lumină norodului și Neamurilor.”

Faptele 26:18; *ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți.*”

Joi, 20 septembrie – Pavel înaintea conducătorilor

7. **Faptele 26:27,28;** 27. Crezi tu în Proroci, împărate Agripa?... Știi că crezi.”
28. Și Agripa a zis lui Pavel: „Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!”
8. **Faptele 26:30-32;** 30. Împăratul, dregătorul, Berenice și toți cei ce ședeau împreună cu ei s-au sculat.
31. Și când au plecat, ziceau unii către alții: „Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de închisoare.”
32. Și Agripa a zis lui Festus: „Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă n-ar fi cerut să fie judecat de cezar.”

Faptele 26:24-28; 24. *Pe când vorbea el astfel ca să se apere, Festus a zis cu glas tare: „Pavele, ești nebun! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie.”*

25. „Nu sunt nebun, preaalesule Festus”, a răspuns Pavel, „dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.
26. Împăratul știe aceste lucruri și de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci sunt încredințat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s-au petrecut într-un colț!
27. Crezi tu în Proroci, împărate Agripa?... Știi că crezi.”
28. Și Agripa a zis lui Pavel: „Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!”

Călătoria la Roma

Textul de memorat: „Nu te teme, Pavele; căci tu trebuie să stai înaintea cezarului” (Faptele apostolilor 27:24)

Duminică, 23 septembrie – Călătoria pe mare

- Faptele 27:9-12;** 9. Trecuse destul de multă vreme, și călătoria pe mare se făcea primejdioasă, pentru că trecuse chiar și vremea „postului”. De aceea Pavel a înștiințat pe ceilalți
10. și le-a zis: „Oamenilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie și fără multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, dar chiar și pentru viețile noastre.”
11. Sutașul a ascultat mai mult de cârmaci și de stăpânul corăbiei decât de vorbele lui Pavel.
12. Și, fiindcă limanul nu era bun de iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, liman din Creta, așezat spre miazăzi-apus și spre miazănoapte-apus, ca să ierneze acolo.
- Faptele 27:21-26;** 21. Oamenii nu mâncaseră de multă vreme. Atunci Pavel s-a sculat în mijlocul lor și a zis: „Oamenilor, trebuia să mă ascultați și să nu fi pornit cu corabia din Creta, ca să fi scăpat de această primejdie și de această pagubă.
22. Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie bună; pentru că niciunul din voi nu va pieri; și nu va fi altă pierdere decât a corăbiei.
23. Un înger al Dumnezeuului, al căruia sunt eu și căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi-noapte
24. și mi-a zis: „Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea cezarului; și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine.”
25. De aceea, oamenilor, liniștiți-vă, căci am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla așa cum mi s-a spus.
26. Dar trebuie să dăm peste un ostrov.”

Luni, 24 septembrie – Naufragiul

- Faptele 27:30-34;** 30. Dar, deoarece corăbierii căutau să fugă din corabie și slobozeau luntrea în mare, sub cuvânt că ar vrea să arunce ancorele înspre partea dinainte a corăbiei,
31. Pavel a zis sutașului și ostașilor: „Dacă oamenii aceștia nu vor rămâne în corabie, nu puteți fi scăpați.”
32. Atunci ostașii au tăiat funiile luntrei și au lăsat-o să cadă jos.
33. Înainte de ziuă, Pavel a rugat pe toți să mănânce și a zis: „Astăzi sunt paisprezece zile de când stați mereu de veghe și n-ați luat nimic de mâncare în gură.
34. De aceea vă rog să mâncați, căci lucrul acesta este pentru scăparea voastră; și nu vi se va pierde niciun păr din cap.”

Marti, 25 septembrie – În Malta

- Faptele 28:1-10;** 1. După ce am scăpat de primejdie, am aflat că ostrovul se chema Malta.
2. Barbarii ne-au arătat o bunăvoință puțin obișnuită; ne-au primit pe toți la un foc mare, pe care-l aprinseseră din pricină că ploua și se lăsase un frig mare.
3. Pavel strânsese o grămadă de mărăcini și-i pusese pe foc; o năpârca a ieșit afară din pricina căldurii și s-a lipit de mâna lui.
4. Barbarii, când au văzut năpârca spânzurată de mâna lui, au zis unii către alții: „Cu adevărat omul acesta este un ucigaș, căci „Dreptatea” nu vrea să-l lase să trăiască, măcar că a fost scăpat din mare.”
5. Pavel a scuturat năpârca în foc și n-a simțit niciun rău.

6. Oamenii aceia se așteptau să-l vadă umflându-se sau căzând deodată mort; dar, după ce au așteptat mult și au văzut că nu i se întâmplă niciun rău, și-au schimbat părerea și ziceau că este un zeu.
7. În împrejurimi erau moșiile mai marelui ostrovului, numit Publius. El ne-a primit și ne-a ospătat cu cea mai mare bunăvoință trei zile.
8. Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri și de urdinare. Pavel s-a dus la el, s-a rugat, a pus mâinile peste el și l-a vindecat.
9. Atunci au venit și ceilalți bolnavi din ostrovul acela și au fost vindecați.
10. Ni s-a dat mare cinste; și, la plecarea noastră cu corabia, ne-au dat tot ce ne trebuia pentru drum.

Romani 1:18-20; 18. *Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor.*

19. *Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu.*

20. *În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți;*

Miercuri, 26 septembrie – Pavel, în sfârșit, în Roma!

5. **Faptele 28:17-22;** 17. După trei zile, Pavel a chemat pe mai marii iudeilor; și, când s-au adunat, le-a zis: „Fraților, fără să fi făcut ceva împotriva norodului sau obiceiurilor părinților noștri, am fost băgat la închisoare în Ierusalim, și de acolo am fost dat în mâinile romanilor.
18. După ce m-au supus la cercetare, ei aveau de gând să-mi dea drumul, pentru că nu era în mine nicio vină vrednică de moarte.
19. Dar iudeii s-au împotrivit, și am fost silit să cer să fiu judecat de cezar, fără să am de altfel niciun gând să părăsc neamul meu.
20. De aceea, v-am chemat să vă văd și să vorbesc cu voi; căci din pricina nădejzii lui Israel port eu acest lanț.”
21. Ei i-au răspuns: „Noi n-am primit din Iudeea nicio scrisoare cu privire la tine și n-a venit aici niciun frate care să fi spus sau să fi vorbit ceva rău despre tine.
22. Dar am vrea să auzim părerea ta, pentru că știm că partida aceasta pretutindeni stârnește împotrivire.”

Faptele 28:22; *Dar am vrea să auzim părerea ta, pentru că știm că partida aceasta pretutindeni stârnește împotrivire*

Joi, 27 septembrie – Triumful Evangheliei

6. **Faptele 28:24-31;** 24. Unii au crezut ce le spunea el, iar alții n-au crezut.
25. Fiindcă ei au plecat acasă în neînțelegere unii cu alții, Pavel n-a adăugat decât aceste vorbe: „Bine a spus Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinții voștri,
26. când a zis: „Du-te la poporul acesta și zi-i: „Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; cu ochii voștri veți privi, și nu veți vedea.
27. Căci inima acestui norod s-a împietrit; ei aud greu cu urechile, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.”
28. Să știți, dar, că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor, și o vor asculta.”
29. Când a zis aceste vorbe, iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei.
30. Pavel a rămas doi ani întregi într-o casă pe care o luase cu chirie. Primea pe toți care veneau să-l vadă,
31. propovăduia Împărăția lui Dumnezeu și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nicio piedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos.

[Salt la Cuprins](#)

Scoala de Sabat audio

<http://www.7adventist.com/studiu/>

